

Een Muur: zoveel begrippen, zoveel mogelijkheden voor een andere toekomst.

Een muur, om je huis overeind te houden, als stut en steun voor je woonplezier.

Een muur met scheuren, veroorzaakt door gaswinning, je weet wel wat er in Groningen en omstreken is gebeurd, gebeurt. Kun je er nog wel in wonen?

De Berlijnse Muur, je weet nog wel, ooit als teken van een vijand beeld tussen twee werelden die in oorlog waren met elkaar. Tot hier en niet verder. Het communistisch regime bepaalt. Maar toch...die Muur werd ooit als een duidelijk protest daar tegen, door mensen handen afgebroken. Als teken van 'Wij verlangen onze vrijheid terug'. Wat een vreugde moment toen al die mensen elkaar zagen, omarmden.

Een brokje muur ligt bij mij thuis als herinnering aan dit onvoorstelbare, niet voorziene gebeuren. 'Vrede verbindt verschil', hoor ik als na echo van de vredesweek 2020.

De Muur, je weet wel, in aanbouw tussen Mexico en de VS, om mensen die hun heil in de VS zoeken tegen te houden. Verboden toegang. Jullie gelukzoekers komen er niet in! Toestemming van het hooggerechtshof tot het bouwen ervan is gegeven. De toekomst van deze verschrikking is en blijft voorlopig nog ongewis.

De Scheidings MUUR, -weezinwekkend-, die als een slang door Israël/Palestina loopt. 700 kilometer lang, die dwars door land, huizen, dorpen en steden kronkelt om de Palestijnen in ijzeren greep te houden. Gevolgen: checkpoints, uren in de rij wachten, het plukken van de olijven op eigen land verboden, de volledige oogst niet kunnen binnenhalen.

Hoge betonnen grijze platen, prikkeldraad, road blocks, schreeuwende mannen en vrouwen stemmen die gebieden wat wel en niet mag, pasjes die getoond moeten worden, kinderen die iedere dag aan de andere kant van MUUR naar school moeten gaan. Je weet het nú wel!

Deze te gane weg is onmogelijk, dodelijk, voor beide partijen.

Toch een teken van vrede ontwerpen? Vrouwen en mannen om de tafel in dialoog met elkaar om te bezien of dat mogelijk is? Te doen?

De MUUR, je weet het nog wel, zoals dat in Berlijn gebeurde werd daadwerkelijk met hart en handen in 1989 afgebroken, en dat met behulp van velen. Wij laten ons niet kisten!

De Scheidings MUUR, als je er langs loopt, nu ingericht als een museum, met verhalen van vrouwen, mannen en jongeren er op, die roepen om recht: 'wij willen leven'.

Daar is HOOP voor nodig, een diepe innerlijke vastberadenheid, dat het kán, ondanks alles:

Soemoed: tegen beter weten in.

Vaclav Havel dicht er over.

Ook Emily Dickinson, 1830-1886, geboren en getogen in VS dicht op haar manier het volgende lied:

*'Hoop' is het ding met veren -
Dat neerstrijkt in de ziel -
Het zingt het, de woorden niet -
en niemand -
houdt het tegen.*

Laten we dit lied blijven zingen!
Marijke Egelie-Smulders

